

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

Baromfitenyésztésünk.

A Baromfitenyésztők Lapjában olvasom, hogy a főváros és a nagyobb városok szükségét látják baromfitermékekben, a fürdőhelyeken pedig az egész évadban valóságos mizériának tekintik a baromfi hiányt.

Hát nem kell ilyen messze menni példáért. Csak tessék szerdán, pénteken vagy vasárnap kimenni a sümegei piacra, ez is produkálja minden egyes alkalommal ezt a mizériát. Nincs elég baromfi, egyik-másik vevő szinte lesivárja, hogy a másik alkuja füstbe menjen, rögtön ráteszi kezét a drágálott jószágára.

Mert ugyancsak drágán kel ám! Ilyen szertelen magas ára még soha sem volt Sümege a baromfinak. Az árak veteksenek akármelyik nagy város piacának áraival. Sőt meg is haladják. Pedig Sümege ugyancsak nem dicsekedhetik valami nagy, forgalmas piaccal.

Mindez miért van?

Azért, mert nem kerül piacunkra elég baromfi, tudvalévő dolog pedig, hogy az árakat mindig a kínálat és a kereslet aránya szabja meg.

Ebből pedig mi az üdvösséges tanulság? Az, hogy fejleszteni kell vidékünk baromfitenyésztését. Fejlesztetni mennyiségre is, minőségre is egyaránt.

Manapság a baromfitenyésztés jóformán csak a kiscgazdák kezében van. Ezek sem vetnek rá semmi súlyt, csupán asszonyaik vesződnek vele úgy harmad-negyedrendű mellékfoglalkozásképpen. Jóformán csak úgy tenyész-tődnek. Ez az oka annak, hogy elegendő tojást és baromfit nem tudnak a piacra produkálni s fokozzák a szertelen drágaságot.

A másik következménye, hogy nem tudják kellőképpen a gazdaságnak ezt a ha nem is elsődrendű, de mégis fontos és jól jövődelmező ágát kihasználni. Vagyis nem ismerik a kereskedőknek azt az okos és praktikus elvét: kevés haszon, nagy forgalom.

Baromfitenyésztésünk tehát fokozott fejlesztésre szorul. A fejlesztés első módja az, hogy nagyobb gazdáink is vegyék üzembe ezt a jól jövődelmező gazdasági ágat. Ne csak annyi baromfit neveljenek, amennyi saját asztalukra kell, hanem tenyészzenek a piac számára is.

A másik mód az, hogy kiscgazdáink baromfiállományuk szaporítása mellett

fordítsanak gondot a minőség javítására is. Ne irtózzanak a reformtól, mert mint minden téren, itt is halad a világ.

A minőség megjavításán már régóta dolgozik a földmivelésügyi kormány. E célból adja évenként a cserebaromfiakat, hogy evvel az apróbb testű magyar fajtát keresztezve, új, nagyobb, kiadósabb fajtákat produkáljon, amelyek mégis rendelkeznek a magyar faj jó tulajdonságaival is.

A földmivelési kormánynak ezt az üdvös szándékát a Sümegevidéki gazdakör közvetíti. Ez gyűjti össze azokat a gazdákat, akik nemes baromfiak cseréjére vállalkoznak. A tapasztalatok szerint azonban népünk ezt a jóakaratot is ismert bizalmatlanságával fogadja. Nem kell néki cserébe sem a nemes baromfi. Úgy látszik, fél tőle, mint minden új dologtól. Ezt mutatja, hogy pl. az idén Nyírád községében, ahol a gazdakör tagjainak száma meghaladja a hetvenet, csupán 11-en kértek a nemes baromfiakból.

Ezen a bizalmatlanságon ismét csak a jó példa segít. Ha a nagyobb gazdák jobban kultiválják majd a baromfitenyésztést s ezt rendszeresen üzik, akkor az eredményen majd fölbuzdulnak a kiscgazdák is. Ennek üdvös

Rózsailat.

Akármi legyenek, ha nincsen tökéletes igazam abban, hogy Locsmándy Gerő nagyon érzékenylelkű és nagyon szomorú ember volt. Jó, jó, igaz hogy nem mindig viselte magát úgy, ahogyan a szomorú vérbeli emberek viselkedni szoktak. Igaz. Hiszen majdnem minden éjjel hatalmas ricsajt kovácsolt össze dicső barátaival: a nagyfejű Pinka Mukival, aztán az erősen és huzamosan röhögő Lépy Dedével, különösen pedig a ferdeorrú Sertvéssy Simonnal, aki legközelebb állt mindig a szívéhez.

Igaz az is, hogy ezeken a murikon csodálatosnál csodálatosabb ötleteket produkált és azokon nagyon nevetett az említett urakkal együtt. Egyszer olyan sajátságos fehér, egyfűlű edényben hordatta fel a bort, amilyen az álmukból felriadt emberek annyi előszerzetettel használnak, máskor megint papírmáséból készült halat tetegett a vendégei elé. Ismét máskor gumi-arábikummal odaragasztotta őket a székeikhez, amikor már tökrészek voltak.

Az is igaz, hogy az odaváló cigányprimás: Rohoda Tóni volt a magántitkárja.

És én mégis megmaradok amellett, hogy Locsmándy Gerő szomorú, magának-való ember volt teljes életében. Csakhogy nagyon erősen akarta, tehát el is tudta titkolni. Azonban precíz bizonyossággal tudom, hogy amikor délutánonkint, kissé szeszesen, felment a maga csodálatos kis toronyszobájába aludni, ilyenforma gondolatokon rágódott, az öreg, ripsz-kanapén feküdve:

— Látod, édes kedves Emma, én nem tudom: kisé be vagyok durrantva. De így jó, mert így nem vagyok egyedül, te is itt vagy velem. Mig ha józan vagyok és ébren vagyok, felém sem nézel. És amikor lehunyom a szememet, megint úgy nézel rám, amint néztél azon a csúf, nedves, esős, hideg, csodaszép, napsugaras fürdő napon, amelyik olyan meleg volt, mint a szerelmes szív és amelyiken legutoljára találkoztam veled! És főként csak akkor és csak úgy érzem azt a csodaédes rózsailatot, ami a te piros ajkaid közül árad felém. Ezt nem feledhetem, nélkül megfulladnék, mint a szárazra dobott harscsa.

És aludt egészen este nyolc óráig. Akkorra a barátok, mint már mondtam: a tökfű Pinka Muki, aztán az erősen és huzamosan röhögő Lépy De de és végül a ferde orrú Sertvéssy Simon együtt voltak a nagy szállóban, ahol terítve volt és a gazda nélkül ittak óriási nagyokat. Amikor aztán végre Gerő is lejött, a jó barátok minden este kórusban elbődültek:

— Szervusz Gerő! Már várunk rád! Minden este lomhább leszel!

Gerő csak bólogatott és aztán megkezdődött a muri és állt reggelig. Akkor a kompánisták lecsusztak a székről és elaludtak.

Egyik éjjelen a tökfű Pinka Muki revolverből rálőtt egy légyre, amelyik a plafonon szundikált. A revolvert azután letette az asztalra és ott felejtette.

Ugyanezen a reggelen úgy esett, hogy Gerő úr nagyon mélyen elaludt a kanapé mellett a földön. Híjába rángatták, macerálták, kono-

kul nem ébredt fel. Emmáról almodott és belehelte az édes rózsailatot.

A jóbarátok, miután híjába laszigálták, lassankint elszivárogtak. Locsmándy Gerő a déli harangszóra ébredt fel és nagyon rosszul érezte magát, mert a szíve úgy ugrált, mint a megőrült szöcske. Valahogyan meglátta véletlenül az asztalon a revolvert.

Szokatlan gondolata támadt. Így morfondírozott magában:

— Itt pocsek, öreg borszag van és undorító, áporodott füst. Ez minden nap megzavar abban, hogy a rózsailatot beleheljem. De lehetne segíteni a dolgon. Ha örökké alszom, örökké érzem az Emma ajkai közül kiáradó rózsailatot. Gyerünk csak!

Fogta a revolvert és belelőtt a halántékába. Hanyatt vágódott és a fejét belevágta az asztal lábába. Nem is vesztett sok vért, mert néhány perc múlva már olyan hideg volt, mint a jég.

Amikor a rendőrorvos kijött hozzá, a termet pompás illat töltötte be. Az orvos csodálkozva nézett körül, mert sehol sem látott virágot, csak üres boros flaskót. Hitetlenül rázta a fejét és sejtelve sem volt róla, hogy az Emma piros ajkai közül árad elő a rózsailat.

Úgy-e hogy igazam van, amikor azt mondom, hogy Locsmándy Gerő alapjában véve szomorú ember volt?

Cholnoky László.

hatása pedig egy-kettőre jelentkezik majd népünk baromfitenyésztésének föllendülésében.

Szép szerep vár e téren a falú vezető embereire: papra, jegyzőre, tanítóra is. Dolgozzanak ezek is szóval és tettel a baromfitenyésztés fejlesztésén. Evvel a népnek tesznek első sorban nagy szolgálatot mert megsokszorozzák azt a jövődelmet, amelyet a baromfi hus, tojás és toll produkál. De szolgálatot tesznek a fogyasztó közönségnek is, mert kelő mennyiségű áru kerül a piacra s ezzel eltűnik a méregdrágaság, amely ma oly kis piacokon is, mint a sümegi, uralkodik.

Browning.

Van-e, ki e nevet nem ismeri? Csudalatos, mióta úgy elterjedt ez a halálhozó kis szerszám, azóta megszáporodtak a szenzációk. Ma itt egy kedélyfelforgató eset, holnap amott. De a Browning mindenütt.

Az utóbbi hetekben két ilyen eset hamarosan egymásután. Az egyik helyen a férj lőtte le az udvarost, a másik helyen — nem messze innen — egy náiv csacsi, szerelmes gyermek akarta a maga és szép kis ideálja életét elvenni. Szerencse-e, vagy szerencsétlenség, hogy ez utóbbi nem sikerült, azt bírálja el mindenki a saját tetszése szerint.

Még régebben egy boldog (?) jegyospár dobta el magát az életét, szintén itt a közeli körökben. S a Browning itt, a Browning amott, a Browning mindenütt.

Sok-sok szívben elcsitítja a fájdalmat, azaz hogy utat nyit neki, hogy távozhasson a kínzó szivekből. Azon a pár milliméternyi kis sebhelyen át milyen mérhetetlen fájdalom tud eltűnni! Hány ifjú, sok reménnyel kecségető élet szűnik meg egy szempillantás alatt; hány szép piros, mosolygós arc válik ólomszínűvé; hány forró, dobogó meleg szív jéghideggé! Pedig hát ma már divatos, modern dolog: tagadni a szerelem létezését, sőt dicsőségnek tartják dicsekedni véle, hogy: én nem tudnék szerelmes lenni. Mert az semmi, az szuggeszció vagy pláne ideges hajlam. Modern ifjak, modern hölgyek nem is beszélhetnek másképp. Mert hiszen ma már mindenki okos, mindenki felvilágosult és ilyen ósdi dologgal mint a szerelem, szinte szégyennek tartják foglalkozni.

Hanem mikor a közelebbi körökben előadja magát egy-egy szenzációs eset, mikor tompán eldörrenik egy-egy Browning, mikor kacagó, életvidám teremtések válnak egyszerűre csendes, füves szemű s a semmisséget bámuló halottá: akkor felforgató lelki világgal, végig-végig borsódzó háttal és remegő szívevel kénytelenek vagyunk bevallani, hogy igenis van szerelem, én hiszek benne. Mert ezek az örökre lezárt, néma ajkák vallják lehangosabban előttünk a szerelem örök hatalmát, örök nagyságát, örök létezését. Itt már megszünt minden tagadás.

Mert hiszen annyi asszony, oly sok leány, oly sok legény van a világon, hát miért kell akkor a halálba menekülniök, ha az az egy nem lehetett az övék? Miért?

Miért, ismerős, jóbarát, testvér, rokon, akit eddig rendkívül pedáns s a hivatásának élő embernek tudunk, avagy léha, vidám, frivol cimborának ismertünk: miért hogy egyszerűen csak ott látjuk csendesen, örökre csendesen magunk előtt, a szive fölött egy szál rég elhervadt virággal, avagy egy fényképpel, kezében a Browninggal? Ugye, kérem, ez tisztán nevetséges dolog; mert hiszen nincs szerelem; — meg ha volna is, hát ki szerelmes ma? Modern szellemben nevelkedett hölgy vagy férfi — soha. Ugye-e? Mert hiszen az szégyen! Hanem embertársainkat kigunyolni, lekicsinyelni, becsületet rabolni sokszor: — mindezek modern dolgok; avagy régiek, de most is divatosak? Ezek ríkió öltözetben most is helyet foglal-

hatnak minden rendű-rangú társaságban; a szegény megcsufolt, mindenből kifosztott Szerelm meg ott áll remegve, rongyos ruhájában valahol az utszélen: »dideregve, fázza, nyomorultan? Mert ma már nem hisznek benne. Mert ma már mindenki modern és tudományos »egyéniesség« akar lenni, akinek az okosságához ilyen nem férhet s akinek a méltóságához sokat, igen sokat levonna az, ha szerelmes lenne! Mert az egyéniség az első mindenekfelett! Pedig, engedtessek meg nekem zárjelben ez a szerény megjegyzés, — arra is születnie kell az embernek s aki csak utánoz, annak annyi értéke van mint pl. az üvegéből csinált gyémánt értéke ahogy viszonylik az igazához. Már pedig akkor inkább legyen valaki szerény, kis szürke tucatember mint ilyen silány utánozat, amelynek abszolút értéke egy mászemmi sincsen s legfeljebb csak a laikus szemében csillog, de a szakértő ember egy gúnyos mosollyal szokott tőle elfordulni. De, hogy újra visszatérjek a tulajdonképeni témámra, — ma már az is gúnytárgya lesz, aki még hitet mer tenni a szerelem vallására. Kigunyolják, megkritizálják szép, nemes érzelméért, mert egy embertársáról a legszebbet, a legjobbat képzeli és különbnek tartja őt a többinél s hozzáfűzi az egész élete boldogságát, avagy ha nem lehet elérnie, akkor — a boldogtalanságát! És ezért az érzelméért a mai nagyon okos, modern világ lekicsinyli, megszólja az illetőt. Már pedig itt tessék figyelembe venni a következőket: ahhoz, hogy valakinek a szerelmét — de a szó legnemesebb értelmében véve ezt — leszóljuk, kigunyoljuk, megkritizáljuk, stb. stb. mondom, ehhez a legnagyobb fokú merészség, sőt prudéria kell, mert valakinek a lelki életéhez éppen semmi közünk sincsen. És mint elítélni való, ostoba nagyképszerűség az, ha valaki ilyenkor a modern felfogást emlegeti. Mert lehet valaki finom, eszes, művelt ember, de mondjuk tudós is akár, mindez nem zárja ki, hogy szerelmes ne legyen. Sőt azt mondom, hogy a finom, szenzibilis lelkek sokkal inkább hajlandók a szerelemre és aki tényleg szívből vallhatja, hogy ő soha nem volt szerelmes, az rettenetes rideg és sivár lélekkel kell hogy bírjon: ami pedig éppen sikkal nem valami eldicsekedni való tulajdonság.

Olvastam valahol egy aforizmat. Ilyenformán hangzik: »A fiatalok a szerelem napjánál melekcszik, az öregség az emlékezés kandollójánál.« Hát mi marad akkor annak a hideg télre, aki soha szerelmes nem volt, ha még egy ragyogó tavasz avagy egy forró nyár édes emlékei sem? . . .

Németh Böske.

A Balatonban való fürdésről. *)

Irta: Lenkei Vilmos Dani dr.

Meleg nyári napokban a Balaton hullámai oly csábító hatással vannak reánk, mint akár egy szép asszonyra igéző szeme egyik-másik fölhívult ifjúra. Ekkor mindnyájunkat elfog a vágy, hogy a Balaton ölelő habjaiba vessük magunkat, hogy azokban enyhülést találjunk és hogy a hőségtől elbágyadt tagjaink bennek fölfrissüljenek.

Amint a szép szemek csábos kacintása és az ölelő karok más és más hatással vannak az egyes asszonyra vagy emberre — az egyiket fogva tartja úgy, hogy igéző hatásától nem bír szabadulni, a másikat meg csak futólag kőti le: az egyiket rohamos megadásra készíti, a másikat csak lépésről-lépésre bírja meghódítani — ép úgy a Balaton habjai is úgy fogva tartják az egyiket, hogy az nem bír velük betelni, míg a másik jón az ésszel csak annyit enged meg magának ebből az élvezetből, hogy az a következőkben ártalmára ne legyen.

Érdekes megfigyelni azt, mint enged egyik-másik e csábításnak, már tudniillik a Balaton

hullámai csábításának. Az egyik nagyon vágyik ugyan a hűsítő habokra, de félve vágyik reájuk. Először csak a talpát nedvesíti meg és eleinte azt is ki-ki kapja a vízből. Majd bokáig lép a tóba s szinte kinos élvezettel meríti bele tagjait araszról-arasztra mind mélyebbre és rossz néven veszi a Balatontól, ha egy-egy hullámja magasabbra csap, mint a mennyire teste már megnedvesedett. Ha már deréki jutott a vízbe, bemártja kezét is; csuklóját, halántékát locsolgatja, hogy »vére előbb lehüljön«. Mert úgy tudja, hogy ez jó és »megvéd a meghűlés és gutaütés ellen«. Majd prűszkölve arcát is mossa, csakhogy minél több idő teljék addig, míg a teljes bemeledést tovább már nem halaszthatja. Vannak, akik ezt így soká, $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ óráig is elhúzzák, míg az úszásnak neki fognak, vagy a míg hónaljig érő vízbe lépnek. És ezeknek csak csekély része az, aki tényleg azon meggyőződésből megy így fokról-fokra, vagy lépésről-lépésre a vízbe, hogy a bemártás módja az egyedül helyes. A legtöbb meggyőződése hangoztatásával csak azon respektusát leplezi, amelyet a 30° C-nál hidegebb vízzel szemben érez. Ezek, miután nekik így sikerült a vízbe jutniok, boldogok, hogy ezen már átesetek. Az ilyen lassú és hosszas kinlódás bizony fölösleges óvatosság! Legfeljebb annak, aki szívbajban, érlemeszedésben szenved, árthat az, hogy hirtelen megy a vízbe. Az ilyennek — ha baja jelentősebb — amúgy sem szabad 32° C-nál hidegebb vízben orvosi utasítás és esetleg felügyelet nélkül fürödni. Akinek orvosi szempontból a Balatonban egyáltalán fürödni szabad, az — ha már megnyugtatásra szolgál — egy-két percet száthat arra, hogy lépésről-lépésre menjen a vízbe. Vértódulásban szenvedőnek, vagy annak, aki ettől tart, meg éppen nem tanácsos testének alsó részét előbb hosszabb ideig lehűtenie, mert ez által a vérerek e helyen összehúzódnak és a vér éppen a felső testrészekbe szorúl.

A fürdőzők másik része viszont ép ellenkezően viselkedik. Ezek hirtelen szokták magukat a vízbe vetni s így, ha ennek hőmérsékete alacsonyabb, egy-két pillanat alatt esnek át a vízbemerítés csekély kellemetlenségein. Ez eljárás abban az esetben, ha az illető szive és érrendszere ép, a vízbemenés leghelyesebb módja. Egészséges és legalább kissé edzett ember jobban is teszi, ha fürdőjét ily módon kezdi és ha a vízbemenéssel egy időben a fejét is bemártja, vagy megnedvesíti. Hadd hűljön le az is.

A fürdést magát is különbözőképpen szokták az egyesek kiélni. Az egyik prűszkölve, csapkodva bukdácsol, vagy kapkodva úszik s különösen, ha a víz kissé hűvös, 1—2 perc alatt a fürdés minden nemét végigélvezi s máris kikapaszodik a vízből. Arcáról lerí titkolt öröme, hogy a fürdéssel az napra már végzett. A másik szép nyugodtan negyed-, fél óráig messze elúszik a parttól s csak nagy sokára kerül ismét kimerülve és elkétkülve vissza. Ismét másik félórát, sőt — horribile dictu — még tovább is elácsorog a vízben, többnyire egy helyen s csak ritkán úszik, vagy mozog közben. Ilyet leginkább a nők között látni, akik kettesben, vagy csoportokba verődve, a vízben tudnak a legélvezetesebben pletykálni X. asszony feltűnő kalapjáról, butonjairól, föltűnő viselkedéséről, a mai cselédek komiszságairól, vagy a piac magas áráiról. S e buzgóságukban nem is veszik észre, mint telik egyik negyedóra a másik után. Sajnos, hogy a mamákat ebben kis gyermekek s főképen serdülő leányaik is utánozzák, hogy ezek is negyedóránál tovább eljátszának, hancúroznak, vagy beszélgetnek a vízben. Hogy milyen káros ez az egészségre, azt kevesen tudják megfigyelni. Sőt ezt sokan el sem akarják hinni, mert ennek a hosszas fürdőzésnek rossz hatása többnyire csak jó későn szokott mutatkozni. Csak a nagyon is gyenge szervezettel érzi meg az ilyen nagy hőelvonás káros hatását mindjárt utána anynyira, hogy ez neki (vagy környezetének) föltűnjék. A szervezet ugyanis az ilyen nagy hővesztés által okozott erőpazarlást tőle telhetően pótolja. De ha azt az ilyen vesztések ismételve érik, azokat már az egészséges sem bírja, vagy csak más működés

*) A Balatoni szövetség Balaton című lapjáról.

rovására birja pótolni és végül kimerül. Kimerülés esetén pedig már a szervezet bizonyos sejtjei szenvednek kárt, azok annyira elhasználódhatnak, hogy rendszeresen működni képtelenek.

(Folyt. köv.)

Forgács.

Olvasok egy csomó iskolai értesítőt. Sümeget és másbannonat valót is. Mindegyikben uralkodó cikk: adatok az iskola történetéhez. És kezdődnek vala ekképpen: a tanulókat beiratása szeptember 1-én megkezdődött. És így tovább. Egyformán valamennyiben. Ugyanazon sablon szerint. Szinte le lehetne nyomtatni valamennyit egyből, ha a szereplő tanárok, tanítók neve nem változnék.

Talán kár is a nyomdafestékekért. E helyett az értesítés fejezetét kellene a szülők bővebb tájékoztatása végett helyi érdekű dolgokkal kibővíteni. Ismertetni kellene magát a várost, ennek közegészségügyi, lakásbeli viszonyait, az élelmiszer, a diáktartás drágaságát és ebbe a rovatba kellene áthelyezni azokat a jótékonyakat is, amelyekben a szegény tanulókat akár egyesek, akár az intézet részesíti. Különösen a középiskolai jellegű intézetek érdekében álló az, akik tanulóknak legalább 50 százalékát vidékről kapják.

Ennek a tájékoztatónak jó hasznát vennék a szülők és jó reklám lehetne az iskolának is.

Sümeget két széles és hosszú ucca hasítja ketté: a Árpád és a Kossuth Lajos ucca. Ha az Árpád ucca átépül ez lesz Sümegek legszebb uccája.

Mert a Kossuth uccát elrontja a városa előtti nagy törés és a beletorkoló régi örtorony.

De nem az ucca szépségéről akarok írni. Az a nagy törés úgy is ott marad időtlen időnkig. Inkább arról szólnék — nem is először! — hogy főképpen ott a törésnél, ahol az ucca annyira összeszűkül, kész veszedelem — a gyors hajtás. Aminthogy nem is egyszer történt ott veszedelem.

Száguldanak az autók, a kerékpárok, nyargalnak a kocsik. Az ott keresztelődő uccákból nem lehet látni ezeket a röpködő alkalmatosságokat s kész a szerencsétlenség.

A baj megelőzésére nem történik semmi. Nem hiszem, hogy gyors hajtásért valakit megbüntettek volna. A rendőrök nem örködnek. Figyelmeztető írás nincs.

Hát legalább egy árva jelző táblát, amely az uccába belenyúló nyelvet függesszenek ki: *Lassan hajtás!*

Ennyi figyelmeztetés Kutyabagason is van.

Bárd.

H I R E K .

— **Esküvő.** Pényes esküvő volt f. hó 9-én Sümeget. *Eitner Margit*, *Eitner Zsigmond* orsz. képviselőnek bájos leánya esküdött örök hűséget *Nedeczky Jenő* nagyszombati szolgabírónak. A polgári összekötés délelőtt 11 órakor volt, tanuként szerepeltek a menyasszony részéről *Eitner Jenő*, a vőlegény részéről *Groffits Gábor* keszthelyi gazd. int. tanár. Délután 5 órakor volt az egyházi egybekelés, hol a fiatal párt a díszes násznép keretében *Németh János* plébános adta össze.

— **Személyi hír.** *Istók János* neves szobrászművészünk július 6-án mint *Darnay Kálmán* vendége Sümeget tartózkodott.

— **Szabadságon.** *Csonka Antal* sümegei aljárásbíró július 1-vel hat heti szabadságra távozott.

— **Házasság.** *Szenes Dezső* perlaki járásbíró, folyó hó 6-án házasságra lépett özv. *Wámoscher Józsefné*vel Sümeget.

— **Előléptetés.** A kereskedelmi miniszter *Weisz Ignác* főmérnököt Zalaegerszegről Liptószentmiklósról helyezte át s az ottani államépítészeti hivatal vezetésével megbízta.

— **Csány László szobormintái.** A zalaegerszegi Csány-szobor a megvalósulás felé

közeledik. A pályázat július 1-én lejárt. Pályázott 17 szobrász. A szobormintákat a zalaegerszegi vármegyeháza tanácstermében július 16-ig naponként d. e. 10–12-ig, d. u. 2–5 óráig meg lehet tekinteni. A pályázók között ott van a mi Ramassetter-szobrunk alkotója, *Istók János* is, akinek mintája általános érdeklődést kelt. Evvel kapcsolatban megemlítjük, hogy *Istókot* a művészek nemzetközi akadémiaja Párisban, amelynek csupán 100 tagja van, egyhangulag tagjai közé választotta. Eddig egyetlen a magyar szobrászok közül.

— **Zalamegyei képviselők a képviselőházi bizottságokban.** A zalamegyei képviselőket a következő bizottságokban találjuk: *Batthyány Pál* gróf véderő bizottság, *Bosnyák Géza* földművelési, *Eitner Zsigmond* közgazdasági és orsz. ipartanács, *Zalán Gyula* dr. vizügyi, *Fuss Nándor* gazdasági, *Hajós Ferenc* igazságügyi, *Hajós Kálmán* vizügyi, *Rakovszky Béla* vizügyi és pénzügyi bizottság.

— **Halálozás.** *Vastagh János* tapolcai ny. polg. iskolai tanár f. hó 4-én Szombathelyen hirtelen meghalt. Halála Sümeget is mély részvényt keltett, mert itt is sok jóbarátja, ismerőse volt a talpig derék férfúnak. Tapolcai tudósítónk a következő kegyelet sorokban emlékezik meg róla: A tapolcai társadalmat súlyos veszteség érte. *Vastagh János* nyug. állami polg. isk. tanár Gleichenberghől hazautaztában f. hó 4-én Szombathelyen hajnali 4 órakor szívrohamban 51 éves korában meghalt. Tanulmányait 1872-ben az akkor létesült tapolcai gazd. felső népiskolában kezdte és a m. óvári gazd. akadémia végzése után ugyancsak a tapolcai gazd. felső népiskolához neveztetett ki gazdasági szaktanárnak és mintegy 20 évi munkásság után az életerős fiatal ember most két éve idült szivhaja miatt nyugalomba vonult. Teljes életében szülővárosa közhasznú intézményeinek fejlesztésében tevékeny részt vett, sőt azok létesítésében, mint kezdeményező példaadólag elüljár. Mint a eljáróság tagja minden alkalmat megragadott, hogy a közös érdekében sikra szálljon. — A víz alatt levő rétek lecsapolása az ő műve; a tapolcai tó szabályozását az idén végezte és a kis sziget is, melyet ez alkalommal a tó közepén létesített, tevékeny lelkének emlékét megörökíti számunkra. — De ki tudná felsorolni azokat az alkotásokat, mik nevéhez fűződnek! Sir a lelkünk fájdalomában utána. Ki fog nyomdokába lépni, hogy a megkezdett közérdekű munkálatokat befejezze? Adja az Ég, hogy találkozzék méltó utódja! Temetése július 7-én, d. e. 10 órakor volt. Ezen az egyesületek, hivatalok tisztviselői testületileg vonultak ki, hogy a köztestületben volt derék férfúnak megadják a végtisztességet. Százakra menő közönség kísérte a megboldogultat az örök nyugalom helyére. Legyen áldott a derék férfi emléke! *Barát Almos*.

— **Kitüntetett tanító.** Jún 26-án nyílt meg Budapesten, a városligeti Iparcsarnokban az országos papíros- és iskolászer kiállítás, *József főherceg* és *Augusta főhercegnő* fővédősége mellett. A kormány képviselőiben *Héderváry miniszterelnök*, *Hieronymi kereskedelemügyi* és *Zichy közmívelődésügyi* miniszterek jelentek meg. Az országos nevtől kiállítók között a harmadik csoportban különösen feltűnt a kiállított taneszközök között *Boda Béla* rigácsi elemi iskolai tanítónak miniszterileg engedélyezett, a veszprémi püspök által kitüntetett és a szakférfiak által elismert számoló-olvasó gépe, mely elemi iskoláink legjobb számológépe. Kifőző gyakorlati értékű, bámulatos sokoldalúságnál fogva, mint egyszerűen kezelhető s az eddigi számológépek között a legtekélyesebb számológépet az érdekeltek figyelmébe ajánlotta a bizottság s egyben gratulált a feltalálónak. Elismerésül díszoklevéllel tüntette ki a bíráló bizottság. A miniszter nagy érdeklődéssel szemlélte a kifőző találmányt. A kiállítás szeptember közepéig lesz nyitva.

— **Épül a telefon.** A zalavármegyei törvényhatósági távbeszélő hálózat létesítése elhatározott tényé vált. Belőle az év folyamán egyelőre a Zalaegerszeg—Nova—Alsó-lendva—Csáktornyai összekötővonal épül ki. A vonal központjai Nova és Alsó-lendva lesz-

nek. Az eddigi előfizetők 24 K külön díj lefizetése mellett díjtalanul illeszkedhetnek ebbe a forgalomba. A vármegyei és községi hivatalok évi 54 K kapcsolási díj lefizetése mellett vehetnek részt a forgalomban. Ennek ellenében a törvényhatósági forgalomban bármikor nemcsak ezekkel az állomásokkal, de a zalavármegyei összes hálózatok kedvezményes állomásaival hivatalos ügyekben külön díj nélkül beszélhetnek. A bekapcsolás legalább egy évre kötelező. Hát Sümegeten ugyan mikor lesz telefon.

— **Iskolai értesítők.** A sümegei állami reáliskola értesítőjét *Kellemen Károly* dr. igazgató évi jelentésével kezdődik. A tanítás rendes menetét nem zavarta semmi. A tanári kar az igazgatóból, 6 tanárból, 3 hitoktatóból és 1 énektanítóból áll. Iskolai orvos is van: *Biró József* dr. Az intézet felszerelése évről évre szépen gyarapszik. A múlt évben 1070 K-val. A teljes felszerelés 42.074 K. Az intézet számos jótékony alappal rendelkezik. A segítő egyesület 3526 K 60 f, a tápláló intézet alapja 4305 K 56 f, Ramassetter könyveszerző alapja 2000, az Édeskúthy-alap 1200, a Gersz. féle 400, a Kohn Ignác és izr. jót. négyesület 200—200 K. Az utazási alap 385 K 16 f, a zászló-alap 691 K. Az intézetbe az év elején beiratkozott 69 tanuló, vizsgálatot tett 64 rendes és 2 magántanuló. *Helybeli* volt 36. Valamennyi magyar anyanyelvű. Elégtelen volt egy tárgyból 3, több tárgyból 1 tanuló. A szegény tanulókat számos jótékony család látta el élelmiszerrel, az intézet pedig 316 K pénz és 400 K könyvszegedelemmel részesítette őket. Az intézet 53 éves.

Az államilag segített községi polgári leányiskola értesítője *Cserny Mariska* igazgató szerkesztésében jelent meg. Tartalmas értekezés nyitja meg ugyancsak az igazgató tollából. Erre az évi jelentés, a tanulás anyaga, a magántanulóknak vonatkozó utasítások következnek. A tanítótestület 4 tanítónőből, 4 hitoktatóból és 1 énektanítóból állott. Az intézetbe 60 rendes és 20 magántanuló, összesen 80 leány iratkozott be. E szám az intézet szép fejlődését tanúsítja. A rendes tanulókból kimaradt 2. Horvátjuk is volt 2. Elégtelen osztályzatot 3 tanuló kapott, akik azonban javító vizsgálatot tehetnek.

A sümegei állami elemi népiskola értesítőjét *Bánfi Alajos* igazgató szerkesztette. Az iskolaéletről főltszentelő ünnepének terjedelmes leírásával kezdődik ismertetni az év mozzanatait, a tanítók tanácskozásait. A tanítói kar 12 tanítóból és 4 hitoktatóból áll. Az iskolába 381 fiú és 360 leány, összesen 741 tanuló iratkozott be. Az év végére maradt 367 fiú, 339 leány, összesen 706. Ebből sümegei 272 fiú, 282 leány, összesen 554. A vidékiek zömét a szombathelyi menedékházból idehelyezett gyermekek adják. Eredményteljesen végzett 605, bukkolt 99. Az ismétlődő 70 fiú és 58 leány, összesen 128 tanuló volt. Igazolt mulasztás 7834, igazolatlan 1531, összesen 9373 fordult elő. Az értesítő beszámoló az állami kisdudováról és az áll. segített ipariskoláról is. Az ovóba 225 kisdudot irattak be. Az ipariskola 3 osztályába 94 inas járt. Az értesítőket a jövő évre való tudnivalók közlése zárja be.

— **Jegyzők gyűlése.** A vármegyei jegyzők egyesülete holnap, e hó 11-én Keszthelyen tartja évi rendes közgyűlését.

— **Léghajó.** Június 6-án reggel 8 órakor egy léghajó uszott át vidékünkön. Sok bámulója volt az elég alacsonyan uszó léghajónak. Messzelátóval élesen meg lehetett látni, hogy két férfi ült a hajó kosarában. Lassan vonult keresztül a Tátra hegyén át eltűnt.

— **A névmagyarosítás reformja.** A belügyminiszter, mint értesülünk, legközelebb rendeletet bocsát ki, melynek az a célja, hogy a névmagyarosítást még egyszerűbbé és költésmentessé tegye. Eddig tudvalevőleg koronás bélyeget kellett a kérvényre ragasztani. A folyamodónak azonkívül keresetlevelet, erkölcsi és illetőségi bizonyítványt kellett mellékelnie. Ez okmányok beszerzése nemcsak költségesek, de idővesztést is jelentenek és ezért bizonyára sokan nem folyamodtak névmagyarosításért, noha különben szívesen magyarosították volna nevüket. Hogy a névma-

gyarósítást egészen megkönnyítsék, a miniszter úgy akar intézkedni, hogy teljesen költés nélkül való legyen s a keresztlevélén kívül más okmányt ne kelljen mellékelni. A kérvényező erkölcsi életéről és illetőségéről majd hivatalosan szereznek információt a miniszteriumban a kérvényben felsorolandó adatok alapján.

— **Hónapos állatvásár.** Július 4-én tartott hónapos állatvásárunk nem sikerült. Csak 52 darab szarvasmarhát hajtottak föl. Oka: július 2-án volt a sarlósi országos vásár nagy állatforgalommal.

— **Figyelmeztetés.** A gazdaközönséget a saját jót felfogott érdekében figyelmeztetjük, hogy a vasút mentén levő gabonatermésüket a vágányoktól legalább 40 méternyire hordják el, mert a mozdonyból kiszálló szikra könnyen felgyújthatja. Ilyen esetben pedig a vasútigazgatóság kártérítést nem fizet.

— **Szövőgyár Tapolcán.** Tapolcáról írják: A Német testvéreknek a község kedvezményes áron területet ad az u. n. tanárkertből, amelyen állami segéllyel modern berendezésű szövőgyárat építenek. Az építést, mint halljuk, legközelebb megkezdik és már a tél folyamán üzembe veszik a gyárat. A gyár finomabb férfi és női ruhaszöveteket is fog előállítani.

— **A termés.** A földművelésügyi miniszterium utolsó jelentése szerint hazánkban termelt: Búza 56,628.400 q, rozs 16,413.900 q, árpa 14,797.500 q, zab 11,700.300 q. *Vármegyénként.* Búza: 95.300 kat. holdon 799.400 q, átlag 8.62 q, rozs: 87.700 kat. holdon 715.600 q, átlag 8.16 q, árpa 42.700 kat. holdon 311.700 q, átlag 7.30 q, zab 26.600 kat. holdon 161.200 q, átlag 6.06 q. Az ország termése búzából 23,779.162 q-val, rozsból 4,456.763 q-val több, ellenben árpából 849,953 q-val, zabból pedig 1,432.547 q-val kevesebb mint a múlt évben.

— **Drágább lett a vasúti félárú jegykedvezmény.** Hieronymi kereskedelemügyi miniszter erősen hozzájár, hogy javítson a Máv. jóvedelmén, melyek rendkívül megcsappantak. A miniszter rájött, hogy a Máv. a félárú jegy kedvezményre jogosított könyvecskékre is alaposan ráfizet. Ezekért eddig a jogosult felek 1 koronát fizettek, ezután két koronát kell fizetni, az elveszett, vagy megsérült könyvecské pótlásáért pedig az eddigi két korona helyett három. Tagadhatatlan, hogy ez is hoz valamit a konyhára, de az államvasutasok nagy bajain nem segít.

— **A tüdővész pusztítása hazánkban.** A belügyminiszter jelentése szerint 1908-ban Magyarországon tüdővészben elhalt 65.694 egyén. A magyar birodalomban 1909 december havában gümőkórban elhalt 5526 egyén. Törvényhatóságok szerint csoportosítva ezek a halálesetek a következőképp osztoztak meg: Baranya vármegye 84, Pécs városa 14, Fejér vármegye, 65, Székesfehérvár városa 7, Győr vármegye 23, Győr városa 13, Komárom vármegye 58, Komárom városa 3, Moson vármegye 27, Somogy vármegye 92, Sopron vármegye 63, Sopron városa 5, Tolna vármegye 64, Vas vármegye 114, Veszprém vármegye 57, Zala vármegye 116.

— **Betörés.** Zalagógánfán Helbek Irén tanítónő lakására eddig ismeretlen tettesek betörttek és onnan ezüstneműeket és sok ruhát elvittek. A csendőrség nyomozza a betörőket.

— **Veszedelemes időjárás.** A meteorológiai tudósítások napról napra így szólnak: Változékony hűvös időjárás esővel és zivattal. A tudósítások napról napra beválnak. Hűvös, szeles időjárás uralkodik, napról napra pontosan megérkezik az eső is, hűvös, aprószemű de sűrű eső. Veszedelemes időjárás ez a maga sok esőjével. Akadályozza az aratás munkálatait. De a legnagyobb veszedelem mégis a szőlőre hozza. Ebben a nedves változó időben vigan tenyészik a peronoszpóra és a lisztharmat, a szőlőnek ez a két nagy ellensége s tönkreteszi a termést. Súlyos kára ez szőlősgazdáinknak. Ismételtlen figyelmeztetjük őket: erélyesen védekezzenek

mind a kettő ellen. Mert a baj lombozatról és a fürtökről áterjed a vesszőkre is s ekként a jövő évek termését is tönkreteszi. Védekezzenek!

— **A levegőjog szabályozása.** A napokban összeült párisi nemzetközi aviatikus kongresszus több fogas kérdés megoldásával foglalkozik. Neves európai jogászok vitatkoznak a levegőjog nemzetközi szabályozásáról s igen nehéznek találják a kérdés megoldását. Pedig a megoldás sürgős s tekintélyes aviatikusok véleménye szerint a levegőjog, a légi művek közlekedésének szabályozása nem halasztható sokáig. Blériot reá mutatott arra, hogy a légi művek három kategóriába sorozhatók: léghajók, kormányozható léghajók s repülőgépek. Mi legyen a szabály, ha ez a háromféle jármű egymással a levegőben találkozhat? Melyik térjen ki a másiknak. Az elhaladásra vonatkozólag Blériot nézete szerint nagy fontossággal bír az, hogy az egyik jobbra a másik balra tart, azt azonban törvénnyel kellene eltiltani, hogy egyik a másik fölött vagy alatt haladjon el. Ebből előre nem látható veszélyek keletkezhetnek. Éjjeli utazásnál Blériot szerint kötelezni kellene a járműveket arra, hogy felülről és alulról égő lámpát hordjanak külsőjükön. Blériot helyteleníti azt a kongresszus által jóváhagyott eszmét, hogy a művekre az illetőség szerint nemzeti zászlót kell kitűzni. Blériot ezt az eszmét egyáltalán és veszélyesnek mondja, mert a szélben lobogó zászló bajt hozhat úgy a légi utas, mint az alatt járók felé nézve. Azonkívül a zászló könnyen beleakadhat a sürgönydrótokba s táviróponnába. A kongresszust még folytatják, hogy a különböző érdekes problémákat közelebb hozzák a megoldás felé.

— **Fedák Sári és a cigányok.** Fedák Sári a télen Londonban dolgozott a Colosseum című zenecsarnokban, ahol tüzes magyar nótákat adott elő cigánykísérettel. Bizi Sándor keszthelyi bandáját szerződtette Fedák Sári erre a munkára, Londonba vitte a bandát azzal a feltétellel, hogy a nyolc heti szerződéses idő után hazaszállíttatja őket és hangszereiket. Fedák Sári föllépett, Fedák Sári lélepett, mindenki meg volt elégedve, csak Bizi Sándor zenekarával gyűlt meg a Zsazsa baja. Az uti költséget két nappal később kapták csak meg a cigányok s Kölnben rá kellett fizetni a jegyűkre, a hangszerek pedig Fedák hibájából elvámolatlanul érkeztek 8 nappal későbbben Keszthelyre. Bizi Sándor bandája most beperelte a művésznőt a keszthelyi járásbírósnál és hélszáz korona kártérítést követel rajta.

— **Rendőr asszonyok.** Finnországban nemcsak országgyűlési képviselők lehetnek a nők, (van is vagy 18 asszony képviselő), hanem bármely városi vagy állami állásra megválaszthatók. Így azután még az egyenruhás rendőri ánsra is jut asszony pályázó. Helsingforsban 1907-ben két női rendőri neveztek ki, Aube és Vibory városokban 1909-ben négyet, Tammerforsban 1910-ben kettőt. Természetesen ezek a női rendőrök nem igen kergetik a betörőket, hanem a mesterségük leginkább az, hogy a szegényebb osztályok nőtagjainak segítségére legyenek. A tévedt leányokat igyekeznek jó útra téríteni, a csavargó nőket ellátják munkával és keresettel. A közönség nagyon meg van elégedve a női rendőrök működésével.

— **A régi husz koronás bankok bevonása.** Azok a régi huszkoronás bankjegyek, amelyek 1900 március hó 31-iki kelettel kerültek ki a jegybank nyomdájából, nemsokára eltűnnek a forgalomból. A pénzügyminiszter még 1908 június 11-én kiadott egyrendeletet, amelyben közölte, hogy ezek a bankjegyek 1910 június hó 30-ig fizetés és átváltáskép az osztrák magyar bank fő- és fiók-üzleténél beszolgáltatathatók úgy, hogy e bankjegyek bevonásának utolsó határideje 1910 évi június hó 30-án lejárt. Ettől az időtől kezdve a bevont bankjegyeket a főnti bankintézetek csak átváltás végett fogadják el az 1916 évi június hó 30-ig. Minthogy a közönség vonakodik elfogadni a közforgalomban ezeket a huszkoronásokat, tájékoztassuk közönségünket, hogy azokat 1910 évi június hó 30-ika után

is minden banküzlettel foglalkozó intézet átváltáskép elfogadja 1916 évi június hó végeig és csak azután veszítik értéküket.

Főszerkesztő: Polgár József.
Felelős szerkesztő: Éles Károly.
Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Szükségleteinket a következő kereskedőknél és iparosoknál szerezzük be:

ADORJÁN FERENC, fényképészeti műterme Rákóczi-ucca 397 sz.

BAZSÓ SÁNDOR és FIA kovács és kocsigyártók. Árpád-ú.

BERETZKY GYULA fűszer-, liszt- és üvegáru-kereskedése.

BORSOS JENŐ úri és női cipész. Flórián-tér. Fromvald-féle házban.

BÖHM PÁL kézmű-, divatáru kereskedése és vászon gyári raktára. Kossuth Lajos-ú.

DARNAY KÁLMÁN vas- és fűszer kereskedése és gépraktára.

FISCHER MÓR ecetszesz-, konyak- és likörgyáros, pálinkanagykereskedő. Városház-ú.

HALBLÄNDER JÓZSEF és NÉMETH GÉZA kovács, kocsigyártó és fényező üzlete, Árpád-ucca.

HORVÁTH LAJOS borbély és fodrász. Kossuth Lajos-ucca.

Id. HORVÁTH JÓZSEF úri és női cipész. Kossuth Lajos ucca. (Balas-féle ház)

HULLAY LAJOS építőmester. Árpád-ucca 454 sz.

JAKAB IMRE beszálló vendéglője. Árpád-ú.

IOÓS ANTAL borbély és fodrász. Kossuth Lajos-ucca, Epstein-ház.

KELL JENŐ bérkocsitulajdonos és vendéglős. Mihályfai-ucca 82. sz.

KOVÁCS LAJOS úri és női cipész üzlete. A Gyógyszertár mellett.

KLAFFL LAJOS épület- és butorasztalos. Tömetkezési vállalkozó. Nagy koporsó-rakt. Kész butórraktár.

KOHN TESTVÉREK vaskereskedése, gépraktár. Kossuth Lajos-ucca.

KOVÁCS VILMOS vegyeskereskedő és korcsmáros. Mihályfai-ucca.

KORBÉLY FERENC sütő üzlete. Árpád-ucca 287. sz.

KOVÁCS GÉZA cipész. Kossuth Lajos-ú. (Epstein-féle ház.)

KOVÁCS ZSIGMOND borbély és fodrász.

KESZLER PÁL kocsigyártó és szobafestő.
Mihályfai ucca.

KRAJCZÁR GYÖRGY épület- és butor-
asztalos, temetkezési vállalkozó. Árpád-ucca.

LÖWY NŐVÉREK női ruha varróterme
Deák Ferenc ucca.

MAUTHNER SAMU vegyeskereskedő.
Keszthelyi-ucca.

MÁRKUS SALAMON FIA áruháza. Kos-
suthi Lajos-ucca.

MESTERHÁZY SÁNDOR vendéglős, a
Kisfaludy-szálló tulajdonosa.

MÉSZÁROS SÁNDOR hentes. Kossuth
Lajos-ucca.

ORBÁN ISTVÁN kávéháza. Kossuth-ucca

PENTZ MIHÁLY kőfaragómester, nagy
sírkőraktár. Árpád-ucca.

PAULINYI JÓZSEF lisztkereskedése, gabo-
nacsere. A Flórián-tér és Árpád-ucca sarkán.

ROTHSCHILD SÁNDOR épületfa- és
deszkakereskedő. Rendeki-ucca.

SCHNITZLER SAROLTA kézimunka üz-
lete és harisnyakötődéje. Kossuth-ucca.

SCHRÖDER JÓZSEF vasuti vendéglős.

SZIJARTÓ GYÖRGY templom-, szoba- és
cimfestő. A plébánia templom mellett.

SZELESTEY GÉZA beszálló vendéglője az
Aranybárány-éhoz.

TASCHEK JÁNOS építőmester és vállal-
kozó. Váralja ucca 35 szám. Major festő-
féle ház.

TÓTH GYULA férfi- és gyermekruha
raktára, Flórián-tér.

WÜRZBURGER JAKAB vegyes, porcellán-
és üvegáru nagykereskedése.

Egyszer és többször használt, valamint
teljesen új

forgalmi és ászok- boroshordók

minden nagyságban jutányos áron kap-
hatók

Benkő Mihály
bornagykereskedésben, Pécs.

Lakások, gazdasági épületek

fedésére szolgáló vízathatlan

kátrányos fedőlemez

kátrányos pépszalagot és

kátrányt állandóan raktáron tart

és a legolcsóbban árusít

Würzburger Jakob, Sümeg

A híres
„Willax” kávé
kapható

Márkus Salamon Fia cégnél Sümegen.

Hirdetéseket

Jutányos áron felvesz
Kiadóhivatal.

KLAFFL LAJOS

épület és butor asztalos, temetkezési vállalat, Sümegen.

Van szerencsém a nagy érdemű közönség szives tudomására hozni,
hogy a Kossuth Lajos uccai házamban a mai kor igényeinek meg-
felelő

kész butor-raktárt

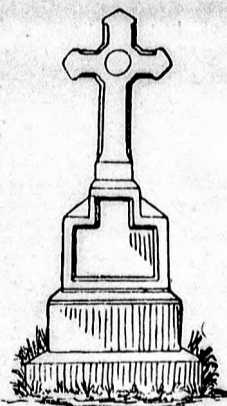
rendeztem be. Hazai és részben saját gyártmányu, szalon, hálószoba
és ebédlő berendezések, legjobb minőségű hajlított faszékek, konyha,
és kerti butorok, képkeretkből sib. tartós szép kivitelben nagy vá-
lasztékban állandó raktárt tartok legjutányosabb gyári áron egy évi
jótállással.

Szives pártfogásukat kéri
teljes tisztelettel

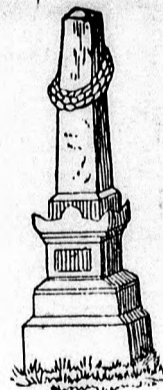
Klafl Lajos.

Pentz Mihály

kőfaragómester Sümegen.

Dús választék mindenféle sir-
kőben. Ugymint: márvány, grá-
nit, szienit, labrador és porfirból.
Siremlékeket, uti keresztet, szent-
háromság szobrokat, épület és
minden egyéb e szakmába vágó
munkákat és javításokat jutányos
áron elvállal és izléses kivitelben
készít.

KRAJCZÁR GYÖRGY

épület és butor asztalos, temetkezési vállalkozó, Sümegen.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy
Árpád-uccai házamban 9 év óta fennálló koporsóraktáramat érc és érc
utánzatu fakoporsókkal, valamint ravatallal és a mai kor igényeinek meg-
felelő mindennemű temetkezési cikkekkel a legszebb kivitelben kibővi-
tettem.

Ravatalozást Sümegen 8 koronától 16 koronáig a legszebb kivitel-
ben állítok, vidéken némi felárral. Érckoporsók 120 koronától 200 ko-
ronáig a legszebb kivitelben kaphatók, továbbá érc utánzatu és sima fa-
koporsók, valamint mindennemű temetkezési cikkek mérsékelt áruk mellett
kaphatók.

Szives pártfogásukat kéri
teljes tisztelettel

Krajczár György

asztalos és temetkezési vállalkozó.

Mindennemű
nyomtatványokat

jutanyos áron és izléses kivitelben készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája Sümegen

Mindennemű
könyvkötőmunkák

elfogadtatnak